

ក្នុងបុរេវត្តមានសត្វរុក្ខជាតិក្នុងព្រៃកម្រិតទាប
 ព្រះគ្រីស្ទបានសង់ព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមួយក្នុងរយៈពេលស្របបំផុត ចាប់ពីឆ្នាំ
 1798 រហូតដល់ 1844។ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដោយជាការបំពេញតាម ម៉ាទ្រាតិ
 ជំពូក 3 ទ្រង់បានយាងមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្លាមៗ
 ដូចនេះបានជម្រុញក្នុងការបំពេញបន្ទាប់មក
 ទ្រង់បានយាងមកក្នុងនាមជាទេវតាទីបី ដើម្បីសម្រេចការជម្រុញលើកទីពីរ និងចុងក្រោយ
 ប៉ុន្តែដូចជានៅដើមកំណើតនៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណដដែល
 អ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបខ្មែរសព្វថ្ងៃជំនឿដដែលចាំបាច់ដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការនោះ។

នេះចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ព្រះគម្ពីរសុទ្ធិមានយោងត្រូវប្រាប់កិច្ច
ដើម្បីបំពេញការសម្ភាសនាព្រះវិហារលើកទីពីរ ដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើន
នេះពេលព្រះហស្តចារិយលេងគ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើន
ក្នុងច្បាប់ចុងអោទិក្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
នេះពេលដល់ពួកគេក្រញាក់ដឹងខ្លួនចំពោះសេចក្តីពិតថា
ពួកគេមិនយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនឆ្នាំ ១៩៨៩
នេះឡើយ។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនេះគឺជាឱកាសឱ្យសាសនាស្រៀងចុងក្រោយ
ដល់ជាសាសនាសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អស្ចារ្យ
នេះពេលដាក់វានៅក្នុងបរិបទនៃពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីព្រះហស្តចារិយទាំងដប់។
សាសនាខ្មែរចុងក្រោយទាំងប្រាំមួយនៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១
ដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩ គ្រូបាទតំណាងនៃក្រុងខ
៤៤ នៃខែទាំងនោះថា «ដំណឹងពីទិសខាងកើត និងពីទិសខាងជើង»។

សាសនាស្រៀងចុងក្រោយ គឺជាសាសនាសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏អស្ចារ្យ
ហើយវាក៏ជាសាសនាទិសខាងកើត និងទិសខាងជើងផងដែរ។ ទិសខាងកើត
និងទិសខាងជើង តំណាងឱ្យសាសនាអឺសុលាម និងសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនបាបជាតិបត្យេយ្យ
រៀងៗខ្លួន ហើយក្នុងនាមជាសាសនា
វាតំណាងឱ្យសាសនាដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើននៃទិសម៍ឡឌីស រវាងចុងទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ និងច្បាប់ចុងអោទិក្យដល់កំពុងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។ ចុងទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ តំណាងឱ្យសាសនាអឺសុលាម (ទិសខាងកើត)
ហើយច្បាប់ចុងអោទិក្យតំណាងឱ្យសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ (ទិសខាងជើង)។

គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើននៃទិសម៍ឡឌីស
គ្រូបាទតំណាងនៃចន្ទលោះសញ្ញាសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនទាំងពីរនោះ
ដូចដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនជាគំរូដោយមរណភាពរបស់ហោរាមិនសុដាប់បង្កគាប់មុនាក់
នេះចន្ទលោះសត្រូវសាហាវ និងសត្រូវសាហាវ។
គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើននៃទិសម៍ឡឌីសសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ គ្រូបាទតំណាងដោយ
«ដំណឹងពីទិសខាងកើត និងខាងជើង» ដល់ផ្ទៃដីឱ្យអំណាចបាបខឹងសម្បហរ
និងចាប់ផ្តើមការប្រៀតប្រៀងចុងក្រោយលើប្រជាជនរបស់ព្រះ។
សាសនានេះចាប់ផ្តើមនៃពេលច្បាប់ចុងអោទិក្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
នេះសាសនាបុរាណិក ដល់ជាកន្ទុយដៃ
និងជាពេលដល់អឺសុលាមនៃទេវតាទីបីវាយប្រហារយ៉ាងក្រៃលែង។
ការវាយប្រហារដល់មិនមានរំពឹងទុកនោះ បង្កកើតឱ្យមានការបំផ្លាញជាតិ
ហើយបង្កឱ្យបណ្តាបុរាណជាតិខឹងសម្បហរ
ដូចនេះហើយផ្តល់កម្មលាំងជំរុញខាងសង្គមកិច្ច និងនយោបាយ
ដើម្បីបំបែកបណ្តាបុរាណជាតិទាំងអស់មករួមគ្នាប្រឆាំងនឹងអឺសុលាម
ក្រោមឧបការណ៍នៃសហភាពបីមុខរបស់នាគ សត្រូវសាហាវ និងហោរាក្នុងក្រុល។

នេះក្នុងបុរាណសាសនាដល់គ្រូបាទសម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើនអាល្លឺយ៉ាទីបី
សាសនាដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណទេវតាទីបី ជូនដំណឹងដល់នាគ សត្រូវសាហាវ
និងពុយការីក្នុងក្រុលថា អឺសុលាមគឺជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះដល់ព្រះទ្រង់បុរិ
ដើម្បីដាក់ទោសមនុស្សទាំងឡាយ
ដោយសារការផ្សាយបង្កគំរាមកំហែងនៃទិសដល់អំណាចរបស់សម្មាសម្ពុទ្ធជ្រើន ដូចជារួមទាំងបី

ហាប៊ីឡូនទាំងបី អលើយ៉ាទាំងបី និងអុនកនាសារទាំងបីដដែលរៀបចំផុលរ
រទេនាទីបីត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការអនុវត្តក្នុងបីដងនៃរទេនាទាំងបី។

ហាប៊ីឡូនទាំងបី អលើយ៉ាទាំងបី ហាប៊ីឡូនទាំងបី ហាប៊ីឡូនទាំងបី ហាប៊ីឡូនទាំងបី ហាប៊ីឡូនទាំងបី
ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា រទេនា រទេនា រទេនា
ដល់អុនកនាសារទាំងបីដដែលនៃដី ព្រោះសំឡេងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅគ្រប់ទីកន្លែង
ដដែលនៃមិនទាន់ផុលរទេនាឡើយ! វិវរណៈ ៨:១៣។

សិស្សទីបី វិក័ត បានគាំទ្រយ៉ាងជឿជាក់ចំពោះសង្ឃឹករបស់សូមីត គឺ *ដានីយ៉ៃល និង
វិវរណៈ* ដោយបញ្ជាក់ថា អុនកនាសារទាំងបីដដែលនៃដី ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសំឡេង
ទោះបីនាងមិនបានបញ្ជាក់ដោយគ្រប់ដូចដដែលនៃខ្លួនច្រើនសែននេះក៏ដោយ
ប៉ុន្តែការពិតនោះមានស្រាប់នៅក្នុងការគាំទ្ររបស់នាង។

«ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អំពាវនាវក្រុមមកឲ្យចូលទៅក្នុងវិស័យលក់សង្ឃឹក ដើម្បីឲ្យ
សង្ឃឹកនៃដៃដូចក្នុងនៃចេតនាពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្នអាចត្រូវបានផុស
ផុស។ បុរាណដ៏ក្នុងលោកត្រូវបានដឹងថា ទីសំគាល់នៃគ្រូកំពុងតែសម្រេច
ចូរយកសង្ឃឹកនៃដៃនឹងបំភ្លឺពួកគេទៅឲ្យពួកគេ។ Daniel and Revelation, The
Great Controversy, Patriarchs and Prophets, និង The Desire of Ages
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីពិភពលោកនៃពេលនេះ។
សេចក្តីបង្កើនដ៏អស្ចារ្យដដែលមាននៅក្នុង Daniel and Revelation
ត្រូវបានមនុស្សជាច្រើននៃអូស្ត្រាលីអានដោយចំណាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។ សង្ឃឹក
នេះបានក្លាយជាមធ្យោបាយនាំឲ្យពួកគេដឹងថាមានតម្លៃដ៏ថ្លៃថ្លៃនៃសុភាពសេ
ចក្តីពិត។ អ្វីៗទាំងអស់ដដែលអាចធ្វើបាន ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីបង្កើនការផុស
Thoughts on Daniel and the Revelation។ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានសង្ឃឹកណាមួយទៀត
ដដែលអាចជំនួសក្នុងសង្ឃឹកនេះបានឡើយ។ វាគឺជាព្រះហស្តជំនួយរបស់ព្រះ»។

«អស់អុនកនាសារទាំងបីដដែលបានស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីពិតជាយូរមកហើយ កំពុងតែដៃគេលក់។
ពួកគេត្រូវបានឲ្យបានបរិសុទ្ធដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សាររបស់ទេវតាទីបី
ត្រូវបានប្រកាសដោយសំឡេងខ្លាំង។ បញ្ហាដ៏ធំធេងកំពុងស្ថិតនៅចំពោះមុខយើង។
យើងគ្មានពេលវេលាសម្រាប់បង្ហាញឡើយ។ សូមព្រះហស្តយាត់
កុំឲ្យយើងអនុញ្ញាតឲ្យរឿងក្នុងកាតព្វកិច្ច
ដដែលត្រូវបានផ្តល់ទៅកាន់លោកីយ៍» Manuscript Releases, volume 21, 444.

សង្ឃឹកនេះ ដដែលអស់អុនកនាសារទាំងបីដដែលបានបដិសេធទស្សនៈរបស់ក្រុម Millerite អំពី "the daily"
ក្នុងសង្ឃឹកនៃដានីយ៉ៃល ក៏បានបដិសេធដែ ត្រូវបានកំណត់ថាជា
"ព្រះហស្តជំនួយរបស់ព្រះ"។ បុរសិបបីបុរាណដ៏របស់ព្រះបានទទួលការទទួលខុសត្រូវឲ្យផុស
ផុសសង្ឃឹកនៃដៃនៃសង្ឃឹកនៃដៃនៃមុន នោះមានន័យថា
បុរាណដ៏របស់ព្រះត្រូវបានសង្ឃឹកនៃដៃនោះជាមុនសិទ្ធិរបស់ខ្លួនផងដែរ។ សង្ឃឹកនៃដៃ
នោះគឺជាគោលដៅនៃការវាយប្រហាររបស់អស់អុនកនាសារទាំងបីដដែលបានលើកស្ទួយទស្សនៈ "ថ្មី" អំពី
"the daily" ក្នុងសង្ឃឹកនៃដានីយ៉ៃល ពីព្រោះវាជាសង្ឃឹកនៃដៃនៃពួកគេចង់សរសេរឡើងវិញ
ហើយដកចេញនូវទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពី "the daily"។

ពេលអុនកនាសារទាំងបីដដែល បានយោងទៅកាន់មនោសញ្ចេតនាសំខាន់ពីរក្នុងការបោះបង្គោលទាំងនឹង
«សេចក្តីប្រចាំថ្ងៃ» ក្នុងសង្ឃឹកនៃដានីយ៉ៃល នាងបានចង់អុលបង្ហាញជាញឹកញាប់ថា
ពួកគេ (Prescott និង Daniells) មិនមានសមត្ថភាពក្នុងការ
«រក្សាភារកិច្ចហេតុនៃកាន់ផលវិបាក» ឡើយ។ អុនកនាសារទាំងបីដដែលត្រូវបានស្នើសុំឲ្យពួកគេ

បុរសដឹកនាំទាំងឡាយ ដល់តាមរយៈបុរេវត្ថុគិសាស្ត្រនៃការបះបោរចាប់ពីឆ្នាំ 1888 តទៅ
នេះចំណុចណាមួយក្នុងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
បានទទួលយកសច្ចេកម្មបង្កើនមិនពិតអំពី "the daily"។ ការបះបោររបស់ពួកគេគឺជា "ផល"
ហើយការយល់ដឹងខុសអំពី "the daily" គឺជា "មូលហេតុ"។
ពួកអ្នកកកបែរវិញវត្ថុគិសាស្ត្រនៃពួកអាដុល្លែនីសុតឡាវឌីស
នាំអ្នកដល់គុណនៃដំណើរដ៏ធំទុយជឿថា
ពួកអ្នកបះបោរខាងបុរេវត្ថុគិសាស្ត្រអាដុល្លែនីសុតទាំងនោះ
ពិតប្រាកដមិនបានស្ថិតក្នុងការបះបោរឡើយ
ទោះបីជាសក្ខីកម្មមួយដែលបានកកបែររបស់ពួកគេ
មិនដែលត្រូវបានគាំទ្រដោយសក្ខីកម្មមិនពិតពីរ
និងពុទ្ធិញ្ញាណនៃពាក្យទំនាយក៏ដោយ។ ពីព្រោះពួកគេមិនចាត់ទុក "ផល"
ថាជាការបះបោរ ទើបពួកគេបើទលទុច្ចាតនៃការស្រង់រក "មូលហេតុ"។

បុរេដាសត្រូវបស់ព្រះត្រូវតែស្មើគ្នាដល់ការបះបោរ ហើយនូវពេលវេលាដែលពួកគេស្មើគ្នាដល់ហើយ
ពួកគេត្រូវស្រវឹងក្នុងមូលហេតុ។ បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវតែប្រើប្រាស់មូលហេតុនោះ។
ក្នុងអត្ថបទខាងក្រោមនេះ អ្នកស្ម័គ្រ White កំពុងអធិប្បាយលើរបៀបរបស់អាឌាន។

«ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញថា ព្រះនរោត្តមនេះកំពុងបង្ហាញថា ទ្រង់ទតមើលអំពើហាបយ៉ាងដូចម្តេច ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងឡាយដែលអះអាងថាជាបុរាណបុរាណ ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានកិត្តិយសជាពិសេស ដោយឲ្យមានយុទ្ធការសម្បជ័យដ៏អស្ចារ្យនោះចេញពីរបស់ទ្រង់ ដូចជាអ៊ីស្រាអែលបុរាណ ហើយទោះជាយ៉ាងនោះក៏ដោយ ក៏មិនអំពើនឹងសេចក្តីបង្កគាប់ដ៏ច្បាស់លាស់របស់ទ្រង់ នោះនឹងក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃព្រះកំហឹងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ចង់បង្ហាញបុរាណបុរាណថា ការមិនស្តាប់បង្គាប់ និងអំពើហាប គឺគួរឲ្យទ្រង់ខឹងខ្ពស់ណាស់ ហើយមិនគួរចាត់ទុកស្រឡាញ់។ ទ្រង់បង្ហាញយើងថា នរោត្តមដែលបុរាណបុរាណគួរឲ្យមានការយល់ច្រឡំថាមានហាប ពួកគេគ្រេកចិត្តធានាការដាច់ខាតភូមិ។ ដើម្បីបដិសេធអំពើហាបនោះចេញពីក្នុងចំណោមខ្មែរ ដើម្បីបដិសេធព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់សូមចិត្តនរោត្តមទៅដល់អស់។ ប៉ុន្តែ បើអំពើហាបរបស់បុរាណបុរាណមើលរលងដោយអស់អ្នកដែលកាន់មុខតំណែងទទួលខុសត្រូវ នោះព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់នឹងស្ថិតលើពួកគេ ហើយបុរាណបុរាណព្រះ ក្នុងនាមជាអង្គការយុវជនទាំងមូល នឹងគួរចាត់ទុកថាទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើហាបទាំងនោះ។ តាមរយៈការប្រព្រឹត្តរបស់ទ្រង់ចំពោះបុរាណបុរាណកាលពីអតីតកាល ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញពីសារៈសំខាន់ចាំបាច់នៃការបរិសុទ្ធក្នុងចិត្តយើងអំពីខុសឆ្គងទាំងឡាយ។ មនុស្សសាបមុនគេអាចបញ្ចេញសេចក្តីងងឹត ដែលនឹងរារាំងពន្លឺរបស់ព្រះមិនឲ្យចូលមកដល់ក្នុងចិត្តយើងទាំងមូល។ នរោត្តមដែលបុរាណបុរាណដឹងថាសេចក្តីងងឹតកំពុងផ្តល់ឱកាសលើពួកគេ ហើយពួកគេមិនដឹងពីមូលហេតុទេ នោះពួកគេគ្រេកចិត្តនៃព្រះដោយអស់ពីចិត្ត

ដោយសេចក្តីទាបទន់យ៉ាងខ្ពស់ និងការបន្ទាបខ្លួនឯង
រហូតទាល់តែអំពើខុសឆ្គងទាំងឡាយ ដល់ផ្ទៃដីនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ព្យាយាមរុះរើ
ត្រូវបានស្រងើយឆ្លើយ ហើយដកចេញទៅ។»

«ការរើសអើងដល់ឯកភាពនៃបុរសនិងនិយាយ ព្រោះយើងបានស្តាប់នូវសេចក្តី
អំពើខុសឆ្គងទាំងឡាយដល់ព្រះបាទបង្កាញឲ្យយើងឃើញថាមានសូចិត្តនៃ
ហើយសម្រាប់ក្រចកប្រកាន់ថា យើងមានភាពតឹងរឹង និងសាហាវនោះ គឺអយុត្តិធម៌។
ព្រះទ្រង់បង្កគាប់ឲ្យយើងនិយាយ ហើយយើងនឹងមិននាំស្តង្គមឡើយ។
បុរសនិយាយអំពីខ្លួនឆ្លងទាំងឡាយលើច្បាប់ក្នុងចំណោមបុរសជាតិស្រស់ស្អាត
ហើយហៅបុរសរបស់ព្រះគ្រូដល់កាត់វាទៅដោយព្រះវិញ្ញាណក្រមនៃ
នោះពួកគេដាក់ស្លាកកំពុងគាំទ្រ និងរាប់ជាស្តីសម្រាប់មនុស្សមានហឫ
ហើយពួកគេមានទោសដូចគ្នា
និងបុរសជាទទួលបានការមិនគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដូចគ្នា
ដូចពួកគេនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអំពើហឫទ័យរបស់អ្នកដល់មានទោស។
ក្នុងន័យមិត្ត ខ្ញុំត្រូវបានបង្កាញទៅកាន់ករណីជាច្រើន
ដល់ការមិនគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបាទឡើង
ដោយសារការផ្សេងៗរបស់ហៅបុរសរបស់ព្រះគ្រូ
ក្នុងការដោះស្រាយអំពីខ្លួនឆ្លង
និងអំពើហឫទ័យទាំងឡាយដល់មានសូចិត្តនៃក្នុងចំណោមពួកគេ។
អ្នកដល់មានដោះស្រាយអំពីខ្លួនឆ្លងទាំងនេះ ត្រូវបានបង្កើនគិតថា
មានចិត្តស្មោះត្រង់ និងគួរឲ្យស្រឡាញ់ណាស់
ព្រោះពួកគេបានចេះពីការបំពេញកាតព្វកិច្ចច្បាស់លាស់តាមព្រះគម្ភីរ។
ការកើតចំណេះមិនសមគាប់នឹងអារម្មណ៍របស់ពួកគេទេ ដូចនេះពួកគេបានជឿស្រឡាញ់។»
Testimonies, volume 3, 265.

បុរសត្រូវបានបង្កើតនាំទាំងឡាយដល់មានប្រហែលនៃក្នុងសាសនាអងេរនៃទីស
បញ្ជាក់ឲ្យយើងឃើញការពិតថា ជំហានមួយក្នុងចំណោមជំហានទាំងឡាយ
ដល់ស្តីពីតែតែតែត្រូវបានយើងនាំក្នុងការប្រហែលរបស់ពួកគេ គឺថា
នៃចំណុចណាមួយក្នុងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
ពួកគេបានទទួលយកទស្សនៈខុសពី «the daily»។ ដូចនេះ សៀវភៅរបស់ Smith
នោះបើមិនមែនជាការបំផុសគំនិតដោយព្រះ
និងមានបញ្ហាខាងគោលលទ្ធផលដ៏ធំដោយ ក៏នាំតែផ្ទុយនូវទិដ្ឋភាពទូទៅដល់
អប្បសិទ្ធិមួយអំពីការយល់ដឹងរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវចំពោះវិវរណៈ ជំពូក ៨ និង ៩
ដល់នៃទីនោះ
យើងឃើញបុរសត្រូវបានស្រាវជ្រាវនៃត្រូវទាំងបុរសមួយដំបូងត្រូវបានបង្កាញចេញ។
យើងនឹងយល់ដឹងទៅលើសេចក្តីអធិប្បាយរបស់ Smith ពីសៀវភៅរបស់គាត់ Daniel and
Revelation ខណៈដល់យើងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីការអនុវត្តបីជាន់នៃទេវានាទាំងបី។

បងស៊ីរីរ៉ែ បុរសយើងថាវិល្លៀម មីឡូលី
បានទទួលពន្លឺដ៏អស្ចារ្យមួយអំពីសៀវភៅវិវរណៈ
ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីជំពូកទីដប់បី និងជំពូកទីដប់បួនដល់ទីដប់បួន
គឺមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះគាត់សូចិត្តនៃគ្រូដល់ស្តីយខ្លួនក្នុងបុរសត្រូវបានស្រាវ
ដើម្បីឃើញថា មានអំណាចបំផុតបំផុតបំផុត មិនមែនពីរទេ។ ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់
គឺសូចិត្តលើជំពូកទីពីរដល់ទីបួន នៃសៀវភៅវិវរណៈ។

«ទាំងអ្នកអធិបូហយ
និងបុរាណបិណ្ឌបាត់ទុកព្រះគម្ពីរវិវរណៈថាជាសៀវភៅអាថ៌កំបាំង
ហើយមានសារៈសំខាន់ក៏ដូចជាផ្នែកផ្សេងៗនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំឮបានឮពីសៀវភៅនេះពិតជាវិវរណៈមួយ ដដែលបានប្រទានឲ្យជាពិសេសម្យ៉ាងបំផុត
រយៈពេលនៃរបស់អ្នកដដែលគ្រូរស់នៅក្នុងគុកចុងក្រោយ
ដើម្បីបំភ្លឺនូវពួកគេឲ្យដឹងច្បាស់អំពីទីតាំងពិតរបស់ខ្លួន
និងកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។ ព្រះបាទដឹកនាំគំនិតរបស់ William Miller
ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលទំនាយ
ហើយបានប្រទានពន្យល់យ៉ាងខ្លាំងដល់គាត់អំពីសៀវភៅវិវរណៈ»។ Early Writings, 231.

មីឡើ បានបង្ហាញការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីក្រុមជំនុំ គ្រូ គូរ និងពង្សាវតារទៅ។

«ព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរនៃអាស៊ី គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងទម្រង់ទាំងប្រាំពីររបស់នាង ទាំងក្នុងរូបនេះ និងការប្រែប្រួលទាំងអស់របស់នាង
ទាំងក្នុងភាពចម្រើនរុងរឿង និងភាពលំហក់ទេសាទាំងអស់របស់នាង
ចាប់តាំងពីសម័យសាវត្រប្រដាប់ចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ៍។ គ្រូទាំងប្រាំពីរ
គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃប្រតិបត្តិការរបស់អំណាច និងសុចរិតទាំងឡាយនៃនៃដ៏
មកលនៃព្រះវិហារ និងនៃការការពារបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដោយព្រះជាម្ចាស់
ក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានេះ។ គ្រូទាំងប្រាំពីរ
គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃការវិនិច្ឆ័យទោសពិសេស និងផ្ទុះផ្ទុះទាំងប្រាំពីរ
ដដែលគ្រូបានបញ្ជូនមកលើនៃដ៏ ឬនគរ្យម។ ហើយបានទាំងប្រាំពីរ
គឺជាគ្រូនេះកាច់ចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ដដែលគ្រូបានបញ្ជូនមកលើម្ចាស់បាប។
រួមបញ្ចូលជាមួយនឹងទាំងនេះ មានព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនផ្សេងៗទៀត
គ្រូបានបញ្ជូនបញ្ចូលគ្នាដូចជាស្វែងរកសាខា ហើយបំពេញទន្ទុកដ៏ធំនៃព្រះយាករណ៍នេះ
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់ទាំងមូលនាយកដ៏ធំនៃក្រុមមហាសមុទ្រនៃអែននុកកាល»។

«សម្រាប់ខ្ញុំ នេះហើយជាគម្រោងនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់យ៉ូហានក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។
ហើយមនុស្សណាដែលប្រុងចំណេះយល់សៀវភៅនេះ
គ្រូតម្រូវបានចំណេះដឹងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅអំពីផ្នែកផ្សេងៗនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
រូបភាពនិងពាក្យប្រៀបប្រដូចដដែលបានប្រើក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ
មិនគួរបានពន្យល់ទាំងអស់នៅក្នុងសៀវភៅដដែលនេះទេ
ប៉ុន្តែគ្រូរស្មីនៃក្នុងពួកហោរាផ្សេងៗទៀត
ហើយគ្រូបានពន្យល់នៅក្នុងបទគម្ពីរផ្សេងៗទៀត។ ដូចនេះ ជាក់ស្តែងថា
ព្រះបាទប្រៀបចំឲ្យមានការសិក្សាព្រះបន្ទូលទាំងមូល
សូម្បីតែដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹងយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីផ្នែកណាមួយក៏ដោយ»។
William Miller, Miller's Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

ដូចដែលទូតទីបី ដដែលប្រៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា
តំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រខាងក្នុងនៃការជំនុំជម្រះលើក្រុមជំនុំ ផ្ទុយនឹងអលើយ៉ាទីបី
ដដែលតំណាងឲ្យបុរេគុតិសាស្ត្រខាងក្រៅមួយក្នុងការជំនុំជម្រះលើហាប៊ីឡូនសម័យទំនើប
ការយល់ដឹងដ៏ប្លែករបស់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ
និងគ្រូទាំងឡាយបានកំណត់សម្គាល់ទីបន្ទាល់ខាងក្នុង-ខាងក្រៅដដែលនេះ។

«គ្រូទាំងឡាយគ្រូបាននាំមកឲ្យយើងកត់សម្គាល់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី៤ ទី៥
និងទី៦។ ទីបុរាណទាំងឡាយដដែលគ្រូបានបង្ហាញក្រោមគ្រូទាំងនេះ
គ្រូបានឲ្យយើងឮនៅក្នុងវិវរណៈ ៦ និងខនីមួយនៃវិវរណៈ ៨។ ជាក់ស្តែង វាគួរបដណ្តប់

លើព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលសាសនាចក្រមានទំនាក់ទំនងជាប់ពាក់ព័ន្ធជាបំផុតពីការបរិកសម័យការនេះរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។»

«ខណៈដែលកុរុមជ័ន្តទាំងប្រាំពីរបង្ហាញបុរសគូសសុភវរ្យក្នុងក្រុងនៃកុរុមជ័ន្ត គ្រាន់តែប្រាំពីរនាមកឲ្យយើងឮព្រឹត្តិការណ៍ជំរុញប្រែវត្ថុសាស្ត្រខាងក្រៅរបស់វា។
Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

អ៊ីយ៉ា សមីធ៌

កំពុងកំណត់សម្គាល់អំពីការយល់ដឹងរបស់កុរុមមីល្អលើយក្សកំចាត់ព្រះទំនាក់ទំនងខាងក្នុង និងខាងក្រៅរបស់បណ្ឌិតកុរុមជ័ន្ត ហើយ ជមេស វ៉ាយក៍ ក៏បង្ហាញទិដ្ឋភាពទូទៅស្រដៀងគ្នាមួយ ដោយពិពណ៌នាជាបុរសគូសសុភវរ្យក្នុងលេខសុភវរ្យក្នុង។

«ឥឡូវនេះ យើងមានតាមដានពួកជំនុំ ទុរ និងសត្រូវទាំងឡាយ ឬការរស់ ទៅដល់កម្រិតដែលអាចប្រៀបធៀបគ្នាថា គួរឱ្យបារម្ភបំផុតពេលដូចគ្នា។ ទុរមានចំនួនប្រាំពីរវិងសត្រូវមានតម្លៃប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនៅទីនេះ គួរឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ថា នៅពេលបើកទុរទីមួយ ទីពីរ ទីបី និងទីបួន គេស្រឡាត់ទីមួយ ទីពីរ ទីបី និងទីបួន និយាយថា “ចូរមក ហើយមើលចុះ”; ប៉ុន្តែនៅពេលទុរទីបួន ទីបួនមួយ និងទីបួនពីរ គួរឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ នោះមិនស្រដៀងទៅនឹងទីបួនទីមួយ មិនតម្លៃប៉ុណ្ណោះ ពួកជំនុំបីចុងក្រោយ និងទុរបីចុងក្រោយ ក៏មិនអាចប្រៀបធៀបគ្នាថា គួរឱ្យបារម្ភបំផុតពេលដូចគ្នា ដូចដែលពួកជំនុំបួនដំបូង និងទុរបួនដំបូងផ្សេងទៀតនោះដែរ។ ប៉ុន្តែ ដូចដែលយើងបានបង្ហាញឲ្យឃើញ ពួកជំនុំ ទុរ និងសត្រូវទាំងឡាយ ពិតជាសុភវរ្យក្នុង ក្នុងការគួរឱ្យបារម្ភបំផុតពេលដូចគ្នា សម្រាប់ចន្លោះពេលឆ្នាំ 1800 ឆ្នាំ រហូតដល់យើងមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននៃលើសជាងកន្លះសតវត្សសប្បុរសធម៌។»
James White, Review and Herald, February 12, 1857.

យើងទើបតែបានដកស្រង់អ្នកស្រាវជ្រាវដើម្បីសំខាន់ៗប្រែវត្ថុសាស្ត្រ Millerite។ ទាំងប្រាំបួនកាន់ខ្ជាប់ទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» ហើយពួកគេទាំងអស់ក៏បានកាន់ខ្ជាប់ទិដ្ឋភាពទូទៅអំពីកុរុមជ័ន្ត គ្រាន់តែ និងគ្រប់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសេចក្តីពិតដែល Miller គួរឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ និងបង្ហាញផងដែរ។

«នៅពេលដែលមានមនុស្សសណ្តមក ហើយចង់ផ្តល់ទីមុខមួយ ឬសម្រាប់ចេញពីគ្រឹះដែលព្រះបានបង្កើតឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយនឹង នោះសូមឲ្យបុរសចាស់ទុំទាំងឡាយដែលជាអ្នកស្រាវជ្រាវក្នុងកិច្ចការរបស់យើង និយាយយ៉ាងគ្រាន់ទៅ ហើយសូមឲ្យអ្នកដែលបានស្តាប់ទៅហើយនោះ និយាយផងដែរ តាមរយៈការបោះពុម្ពព័ត៌មានរបស់ពួកគេឡើងវិញក្នុងទស្សនាវដ្តីរបស់យើង។ ចូរប្រមូលការសម្តែងនៃលទ្ធផលនៃការបោះពុម្ពនេះ ដូចដែលទុរមានដឹកនាំប្រជារាស្ត្ររបស់ទុរជាបន្តបន្ទាប់ មួយដំណាច់មុខងារ នៅក្នុងផ្សារនៃសេចក្តីពិត។ សេចក្តីពិតនេះនឹងឈររឹងមាំរហូតដល់ការសាកល្បងរបស់ពេលវេលា និងការលុបបំបាត់។»
Manuscript Release, 760, 10.

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ទេវតាដ៏មានឥទ្ធិពលនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី បានចុះមក ហើយបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនៃការនាំអស់អ្នកដែលនឹងទទួលយក

និងបរិក្ខេបនៃប្រទេស ដល់ទ្រឹស្តីច្បាប់ចម្លងមកពីស្ថានសួគ៌ ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ «ផ្ទះបុរាណ» នៃ យេរូសាឡេម ដំណាក់កាលមួយ។ អាល់ហ្វា និង អូមេហ្កា គួរការអស់អនកដល់ស្ម័គ្រចិត្តខិតខំដើម្បី ម្សិលមិនដល់ក្នុងចំណោមមួយនៃប្អូនប្អូនពាន់ ឲ្យមើលឃើញថា អ្វីដែលបាននាំឲ្យចុះមកពីស្ថានសួគ៌ នៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ នោះ មិនមែនគ្រាន់តែជាការបំពេញនូវនាយអំពីពេលវេលាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជាការបំពេញនូវនាយអំពីពេលវេលា នៃវេទនាលើកទីពីរ។ ឡូយីស គួរការបុរាណសក្ការបស់ឡូយីស ដែលរកឡើងវិញនូវផ្ទះបុរាណនៃបុរសគុតិសាស្ត្រ ដល់ក្នុងនោះឡូយីសបានស្ថាបនាព្រះវិហាររបស់ពួកមីឡ្លេរីយ៉ា ក្នុងរយៈពេលសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៧៩៨ ដល់ ឆ្នាំ ១៨៤៤។

បុរសគុតិសាស្ត្រនោះ គួរបានគ្របដណ្តប់ដោយកម្មវិធីកាកសំណល់ និងកាក ព្រមទាំងគ្រឿងអលង្ការក្នុងក្រលាយ។ បុរសគុតិសាស្ត្រនោះ គួរបានហង់បិទដោយសារលិខិតសារមូលដ្ឋានក្នុងក្រលាយមួយ ដែលបានសង់ឡើងលើខ្សែដាច់ មិនមែនលើចម្លងអស់កល្បជាតិច្នោះឡើយ។ វាស្ថិតនៅក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites ជាបុរសគុតិសាស្ត្រដែល ដូចព្រះសាសនាពណ៌នាទុកថា ពួក Millerites «កាលពីមុនមិនមែនជាបុរសគុតិសាស្ត្រ បន្ទាប់មកបានក្លាយជា «បុរសគុតិសាស្ត្រព្រះ» ដែលគួរបានលើកឡើង និងសង់ឡើងជា «ព្រះដំណាក់ខាងវិញ្ញាណ ជាពួកសង្ឃបរិសុទ្ធ»។ សិរីលោកស្រីសម្តីនុយ៉ូដា បានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ហើយបានដឹកនាំបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់ឡូយីស ចូលទៅក្នុងកិច្ចការសម្ភាសនា «ព្រះវិហារ» នៃបុរសគុតិសាស្ត្រអំពីការលើកតម្កើងព្រះវិហារ Millerite ឡើង។ កិច្ចការនោះ គួរបានកំណត់ជាមុនដោយពាក្យទំនាយមួយ ដែលបានទាយទុកថា ព្រះអមូចាស់នឹងលើកបុរសមុនាក់ឡើងមានឈ្មោះថា Josiah (ដែលមានន័យថា មូលដ្ឋានរបស់ព្រះ)។

នៅពេលយ៉ូសៀសគួរបានព្រះលើកឡើងសម្រេចតាមពាក្យទំនាយរបស់ហ្វែរម៉ិនស្កាប់ប ដ្ឋាប់នោះ គាត់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការជួសជុលព្រះវិហារ ដែលកំពុងស្ថិតក្នុងសភាពញ្ញើញ្ញើ។ ក្នុងកិច្ចការជួសជុល និងសម្ភាសនា៖ «បណ្តាសារបស់ម៉ូសេ» គួរបានរកឃើញ ហើយកាលណាបានអាននូវចំពោះមុខយ៉ូសៀស នោះវាបាននាំឲ្យកើតមានកំណើតម្តងរបស់យ៉ូសៀស។ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីពាក្យទំនាយនោះ ដោយគ្រប់គ្រងនឹងការរកឃើញឡើងវិញនៃ «បុរសគុតិសាស្ត្រ» បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។

យើងនឹងចាប់ផ្តើមការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ដរាបណាអស់អនកដល់អះអាងថាបានខ្ចាត់បង់សេចក្តីពិត កំពុងបម្រើសាតាំង សូមលោននរករបស់វានឹងកាត់ផ្តាច់ការមើលឃើញរបស់ពួកគេអំពីព្រះ និងស្ថានសួគ៌។ ពួកគេនឹងដូចជាអនកដល់បានហាត់បង់សេចក្តីសុឡាញ់ដំបូងរបស់ខ្លួន។ ពួកគេមិនអាចមើលឃើញសេចក្តីពិតដ៏អស់កល្បជាតិច្នោះឡើយ។ អ្វីដែលព្រះបានរៀបចំទុកសម្រាប់យើង គួរបានកំណត់នៅក្នុងសាក្សី ដំណាក់កាល ៣ និង ៤ ហើយ ៤:១២-១៤ ថា៖ "ហើយខ្ញុំបានឆ្ងល់យ៉ាងណាដែលខ្ញុំបានឮថា ហើយខ្ញុំបានទៅកាន់ថា តើយើងមិនអាចឃើញព្រះជាម្ចាស់ ដែលតាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរ បង្ហាញបុរសមាសចេញពីខ្លួនរបស់វា? ហើយគាត់បានឆ្ងល់យ៉ាងណាដែលខ្ញុំបានឮថា ហើយនិយាយថា តើអនកមិនដឹងទេថា ទាំងនេះជាអ្វី? ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា ទេ»

ព្រះអម្ពចាស់របស់ខ្ញុំ។ រួចគាត់បាននិយាយថា
ទាំងនេះគឺជាអ្នកដដែលបានទទួលការចាក់ប្រដេអភិសកេទាំងពីរ
ដដែលឈរនៅជិតព្រះអម្ពចាស់នៃនៃនីទាំងមូល។»

«ព្រះអម្ពចាស់ទ្រង់សម្បូរដោយធនធានគ្រប់យ៉ាង។
ទ្រង់មិនខ្វះមធ្យមហោយណាមួយឡើយ។ គឺដោយសារការខ្វះសចក្ខុដ៏ជំនឿរបស់យើង
ភាពជាប់នឹងផែនដីរបស់យើង ពាក្យសម្បជ័យចោកទាបរបស់យើង
សចក្ខុដ៏មិនជឿរបស់យើង ដដែលបានបង្ហាញចេញតាមរយៈការសន្ទនារបស់យើង
បានជាសូមរម្ងាល់ដ៏តប្បមូលផ្តុំនូវជំនឿយើង។
ព្រះគ្រីស្ទមិនត្រូវបានបរិកសម្មនៃក្នុងពាក្យសម្បជ័យ
ឬក្នុងអត្ថកថាថាជាព្រះអង្គដដែលគ្រូឲ្យសួរឡាញ់ទាំងស្រុង
ហើយជាអ្នកបុរសវិជ្ជាជាងមនុស្សមួយម៉ឺនទៀត។
នៅពេលដែលព្រលឹងពេញចិត្តនឹងលើកខ្លួនឡើងទៅរកភាពឥតប្រយោជន៍
នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ពចាស់អាចផ្លាស់ប្តូរការសម្រាប់វាបានតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។
ទស្សនវិស័យខ្លួនរបស់យើងមើលឃើញតែស្រមោល
ប៉ុន្តែមិនអាចមើលឃើញសិរីល្អអស់នៃលើសពីនោះបានឡើយ។
ទេវតាកំពុងកាន់ខ្យល់ទាំងបួន ដដែលត្រូវបានកំណត់ដូចជាសេកាចសាហាវមួយ
កំពុងស្រងែរកបំបែកឲ្យរួច ហើយសុទ្ធតែលក់កាត់ផ្ទៃនៃនីទាំងមូល
ដោយនាំមកនូវការបំផុសព្រលឹង និងសចក្ខុដ៏សុលាប់នៅតាមផ្ទៃល្អរបស់វា។»

«តើយើងនឹងដកលក់នៅលើគម្លើងបំផុតនៃពិភពអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងសុទ្ធតែតែមានសុមារតិ គ្រឿងកាត់ និងសុលាប់ឬ? អូ
សូមឲ្យនូវក្នុងពួកជំនុំរបស់យើងមានព្រះវិញ្ញាណ និងដង្ហើមរបស់ព្រះ
ដដែលព្រះអង្គបានផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណសុត្ររបស់ព្រះអង្គ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្រដាសឡើងលើផ្ទៃរបស់ខ្លួន ហើយរស់នៅ។ យើងត្រូវឃើញថា
ផ្ទៃនោះតូចតាមអង្កេត ហើយទ្រង់រក្សាចង្អុលអង្កេតដៃ។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលយើងឆ្ងល់កាត់ទ្រង់អង្កេតនោះ
ភាពទូលាយរបស់វាគ្មានដៃកំណត់ឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.